

Grensekommissær, oberst Audun Magnus — og det norske kontoransatte på Storok, hvor den sovjet-russiske og den norske grensekommissser møtes til forhandlinger.

Tekst og bilder: hab

Det var en gang en mann som (for en par dager siden) reiste lenger og langt mot nord og mot oss i kong Olavs rike. Han reiste over en stor riv og gjennom en stor skog, og tilslutt kom han til et sted som også heter Storok. Der er det et veikrys og en veiviser med to pile.

Nu er det jo ofte sånn at den som er ukjent, ikke er så sikker på hvilken vei han skal følge videre. Den ene veien kan jo være like bra som den andre. Men da mannen hadde sett hva det stod på veiviseren, forstod han med en gang at ville han føre enda lenger, da måtte han følge veien til venstre. For på pilen som peker mot høyre står det: **SOVJET-UNIONEN.**

«Og dermed snupp, snapp snute, så er det i høy grad sannsynlig at man møter. Først en solid jernport, på den en stor plakett med «Advarsels», og et stykke innenfor porten er veien sperret med en solid bom. Og enda en bom. Dessuten er det mange menn på hver side som alle passer på at ingen kommer dit eller hit, iallfall uten papirer med mange stempler. Det er forbudt å ta bilder også av russisk land, selvom den russiske Asen og de russiske furutrærne ikke ser svært nye anderledes ut enn de norske. Det er ikke tillatt å ha apparatet fremme innenfor en soner av en kilometer fra grensen og inn på Norge. Apparatet må ligge i kofferten eller ryggesekken. Ellers blir det bot å betale.

Men det er altså tillatt å se inn i landet på den andre siden sperriene. Det er forresten ikke så mye å kikke på, bortsett fra Asen og trærne Jo, det er et russisk vaktårn også, opppe på Askanten. Og vi kan være temmelig sikre på at der står det nu en vaktpost og feller hvor mange vi er. For ikke å snakke om hvor mange det er som har fotografapparatene fremme. Men oberst Magnus har gitt dispensasjon. Vi må gjerne ta bilder — bare det ikke kommer med så mye som en russisk bjerkekvist.

Årn. En viktig oppgave er det naturligvis å hindre at grensen blir averskredet på utvekslingens vis, eller å avgi rapport om at en slik overskridelse synes å ha funnet sted. Det vil man jo kunne er i, eks. av akviser om eineren. Den nærmeste etterforskning foretas av det russiske politi som også har flere vaktposter langs grensen. De er underlagt politimesteren i Sor-Varanger.

Grenseoppsynet må utvides (omt 14). En avtalen som av 1946 mellom Sovjet-Russland og Norge fastlegger hvordan grensekommissæren skal fungere. Inntr, den tid ble grensesaken behandlet av et tollmottak, slik det forøvrigt er utag også. Men nu har oberst Magnus en stedfortreder og tre assistenter i grensekommissærens kontor, kan stedfortrederen føre forhandlinger med russene. Det er major Hugo Muntz e-K a a s, sjefen for garnisonen i Sor-Varanger, som holder stedfortrederstillingen. Grensen mellom Sovjet-Russland og Norge ble oppmerket i 1947, med piler som er plassert rett overfor hverandre. Den russiske er malt i røde og grønne feller, den norske er altså gul med litt svart på toppen. Når man står ved en norsk eller russisk pil, skal man alltid kunne se de to nærmeste på samme side.

Ellers følger Jo grensen Paavik-elven for det meste, og der hvor elven er smal, er det bare et stenkast over til nabolandet. Slik er det f. eks. like nedenfor Skogfoss hvor det store kraftverket skal

Oberst Magnus har landets eneste titel, blir det sagt. Den er iallfall temmelig omstendelig. Norges grensekommissær for den norsk-soviet-russiske grense. Men til daglig greier man seg lenger med oberst Magnus, for alle vet jo at det er han som gjennom en Arrekke nu har fort forhandlingene om grensesaker. Om smått og stort som har med den neste 20 mil lange norsk-russiske grense å gjøre.

«Han er født til den isørbare det også sagt om obersten. Han er bred og kraftig (uh og bygelig) og hvis det er noen som vil høre en god historie, så ta en tur til Kirkenes, hvor oberst Magnus bor når han ikke er på reisefot. «Her må vi, av forskjellige grunner, ta historiene liege og heller så ut videre med det som har med grensen å gjøre.»

Oberst Magnus er også sjef for vaktstyrken ved grensen. Grenseoppsynet, som denne vaktstyrken kalles. Den er ikke militær, selv om grenseoppsynsmennene bærer blått. Grenseoppsynet er underlagt Juledepartementet og må altså å være på spesiell politivakts-linje. Men grenseoppsynet har sin egne uniformer, med tre «skjold» på skuldrene som viser at kjennermerket. «Hviter» er et akkurat på de norske grensepostene. De er nemlig gule med svart utgans.

Den nærmeste ordning er nok noknyaktig tre år senere. Tidligere ble vaktstyrken langs grensen utført av regulære politi, og enda tidligere var det militære avdelinger som stod for vakttjenesten.

Grenseoppsynet har til oppgave å patrullere langs grensen og grensen oversåkes fra høye vakt-

«Hoyde 96» kalles Asen hvor dette norske vaktårnet står. Herfra ser man over til de russiske bysam-ljuna, Nikkehl og Salmistøri. Og med en god kikket ser man trak-tikken i gatene.

an norske kollega inn i. Oberst Magnus måtte vente lenge for han fikk sitt konferansehus. Det kom først i saken etterat noen høye herrer fra hovedstaden hadde vært opp ved grensen og sett hvor sumerlig det var for den norske grensekommissær. Så ble da pensene omsider bevilget, og nå har oberst Magnus kunnet sette fot under eget konferansebord en stund han også med russerne som gjester. Det er forresten rodt duk på bordet, ikke grønn som det vel pleier. Men rød-farven er ganske dempet.

Foruten konferansestuen er det to mindre værelser, hvor russerne

Turningen i Tyskland har 150-års jubileum

DEUTSCHE BUNDESPOST 150 JAHRE DEUTSCHER TURNEN 100

«150 år siden ble grunnlagt den tyske turningsforbundet som senere ble den tyske turningsforbundet. Det er et svært viktig og viktig år for tysk kultur og idrett. Det er et viktig år for tysk kultur og idrett. Det er et viktig år for tysk kultur og idrett.

OBERSTENS KONFERANSERUS

Når den ene eller den annen part ønsker et forhandlingsmøte, beroper han sitt ligg på stangen ved ved grensekommissær på Storok, så møtes man da ved konferansebordet. Den sovjet-russiske grensekommissær har i flere år hatt et pent hus og pene lokaler å by-

NAF advarer sterkt mot lønnsforhandlinger nu

Arbeidsgeveren skriver i sitt nett-opp utkomme nummer blant annet: «Efter alt å dømme er vi nå kommet meget nær det tidspunkt da lønnsbestrælingsindeksen vil høyte gjennom den kritiske grense som angis av tallet 100. Indeksen pr. 15. mai ble 130 og i midten av inne-værende måned vil det etter all sannsynlighet vise seg at den alminnelige antagelse om et tall på 100 pr. 15. juni har vært riktig. Men kjent vil dette tall i henhold til fellesavtalen av i vinter at ad-jørne til å kreve forhandlinger om kompensasjon for prisstigningen, og det er fremkommet uttalelser som tyder på at Landsorganisasjonen vil benytte seg av denne adgang, på samme måte som det allerede er gjort for konferansene om de kontorfunksjoner som har in-dekssklusiv knyttet til en mai-in-deks på 107 eller høyere.

Vi har tidligere fremholdt at tids-punktet er særdeles uheldig for forhandlinger om enhver form for lønnsforhøyelse, og eftersom tiden er gått kan dette standpunkt under-bygges med stadig større styrke. Ellerver lønnsoppgjør binder for fremtiden og det forutsitter derfor at man kan øyne utviklingen et stykke fremover i tiden. I dagens situasjon kan man ikke det. For en tid siden kunne man hatt et berettiget håp om at den alminnelige økonomiske situasjon ville vært noelndu avklart innen midtsommer, men idag kan vi bare konstatere at denne avklaring ikke er kommet i sikket. Det dominerende trekk i bildet

speglingsnetten og det foreslående forhandlinger om indekserregulering har allerede lagt beslag på adskil-lin oppmerksomhet. Det har vært berørt i flere stortingsdebatter i det siste og vi ser også at det behandles ganske inngående i dags-pressen. Visse misforståelser synes dog å gjøre seg gjeldende. Vi tenker ikke her så meget på den frem-deles også utbredte misforståelse at det eksisterer en automatisk indekssklusiv, men mer på den opp-fattning at Norsk Arbeidsverfor-ning skal ha påtatt seg en moral-sk forpliktelse til nær sagt under alle omstendigheter å gå med på lønnsreguleringer når indeksen st-

«Polarsel» til Øst-Grønland i sommer

Norsk Polarselstiftelse har i år ledet ekspedisjonen til Øst-Grønland, forsettet er dr. A. K. O. til Arktisk ekspedisjon, og av reiseresultatene ved det polarsels ekspedisjonstas-tasjon i arktiske områder.

Ved ettersom lønnsoppgjør er det lo forhandlinger som fremfor alt må ha for øye. Den samfunnsøkon-omiske beregning og bedriftens mul-ighetene for å finne dekning for eventuelt økede lønnsutgifter. Det finnes neppe noen økonomisk ek-sport som i dagens situasjon kan leve på utbetalingen i den samfunns-økonomiske bilanse. Et betydelig underskudd på betalingsbalansen er allerede konstatert, og utløse finansministerens uttalelse i Stort-ingen for et par uker siden går de nye kalkyler ut på at det for hele året under ett vil bli en saldo som er på 1100 millioner kroner mer enn det i nasjonalbudsjettet. Dette betyr at vi i innværende år får et større betalingsunderskudd enn noe tidligere år, til og med større enn i det fatale krisåret 1947.

Et slikt underskudd på den samfunnsøkonomiske bilanse vil gi seg uttrykk i et forsterket inflasjons-trykk også å være en selvfor-stølv som den økonomiske stagnasjon kanskje kan ventes å føre til en viss avlastning i kjøpekraftspresst på visse områder. Leder alt på at et inflasjonspress som sett frem-deles er høvet aktiell — det er jo nettopp dette som er det paradok-sale i dagens situasjon.

Mer enn noen gang tidligere på det siste stykke vil å legge vekt på bedriftens muligheter for å drive jonnson produksjon. Blånem å så møte kan det heller ikke være ssendelise til om. Det store antall av utfunningskonkurranser tæler sitt tvdelige sprø og det trengs neppe noen inngående analyse for å konstaterer at det i en lang rekke bransjer rett og slett ikke er noen margin å gå på.

Det vi (hittil) har sett av argu-menter til fordel for en indek-serregulering, har som utgangspunkt hatt et rent sosialt syn på lønns-politikken, sprunget ut av et i og for seg meget vel forståelig ønske om å sikre nest mulig går for

en ren røyk!

Den reneste tobakk De kan få! Skåret og blandet i England av utsøkte tobakkssorter - 100% ren og uten tilsetning av noen art.

Klipp av spissen - klar til bruk!

Den nye Zalo 100-flasken er utrolig rimelig å lage og uhyre rasjonell i vår produksjon. Derfor får De nå skinnende blanke Zalo 100-oppvasker rimeligere enn noensinne.

Zalo 100 er fabelaktig drøy.

Hver flaske inneholder nok til vask av mer enn tusen tallerkener. Ett lite trykk gir én liten sprut — og Zalo 100 er så god at det er nok til å gjøre selv en riktig fet oppvask skinnende ren og blank.

Bare klipp av spissen, så er flasken klar til sprut — uten overfylling eller sel — og De får kopper og kar som skinner om kapp.

Ny veiledende utsalgspris kr. 1,95.

Zalo 100 - fordi den lønner seg - nå mer enn noensinne

ZALO 100 12 - 38 - 10004 A/S LILLEBORG FABRIKER

VARI

Ren linoljemaling tilsett soppdreper. 10 vakre farger.

Simoniz Bilens make-up! SIMONIZ

Lifeen pølser. TORLEIV S. CORNELIUSSEN 24 Ryggevej 23 - Oslo - TEL. 441850